

KOLO SÜRYOYO

ORGAN OF ARCHDIOCESE OF THE SYRIAN ORTHODOX CHURCH
OF ANTIOCH IN EUROPE

Magazine

Established 1978

Nr. 41

JANUARY - FEBRUARY

1985

ADMINISTRATION-ADDRESS: 7585 PK GLANE/LOSSER, GLANERBRUGSTRAAT 33, HOLLAND - TELEFOON 053 - 61 47 64
Bank: Rabobank, rekeningnummer 12.96.11.158 NL. Losser

Near East

Interview

His Excellency Zakka the First, Patriarch of the Syriac Orthodox Community:

We Must Safeguard The Syriac Language

Mashrek International recently had the pleasure to interview his excellency Zakka the First, Patriarch of the Syriac Orthodox Community at the Patriarchal See of Mount Lebanon, situated in the region of the north Metn. The following is the text of that interview:

M.I. Your Beatitude, what is your opinion of the necessity for a rebirth of the Aramaic culture and Syriac language, especially at the level of the Eastern Christian Churches?

The cultural rebirth of the Aramaic-Syriac heritage has existed for about 25 years. It is a requirement to encourage many governments of the Middle East to support this authentic and original cultural fact in a positive, favourable or acceptable manner. For our part, as the Syriac Orthodox Church and in general as Syrians, we would encourage the other Eastern Christian Churches to support the rebirth

of this unique heritage of Christianity in the Orient.

We invite the Churches to teach in their schools the Syriac language and the history of the Aramaic-Syriac civilization, because the Syriac language was the language of Jesus Christ, we must safe-guard and develop this language by being able to speak it.

M.I. Is it necessary to have specialized institutions to deal with this matter and is it not necessary to create institutions for this cultural renaissance?

This work is currently being done by the ecclesiastical institutions which are not that numerous. We do have the intention to

establish a school of Syriac studies, which would be able to reactivate the Syriac language and heritage in a scientific and modern method. Several initiatives have already been taken towards the establishment of such institutions including the cultural gathering «Afram-Hanin» celebrated in Bagdad as well as other important cultural events.

M.I. There exists the ever present danger that the Near Eastern Christians in general and the Syriac people in particular could assimilate into the societies of their overseas immigration and lose their historic identity. Is there a solution to this problem?

His Excellency Zakka the First, Patriarch of the Syriac Orthodox Community.

And does the Syriac Orthodox Church give a priority to this problem that it deserves?

Yes, our emigres run the danger of losing their cultural, historical identity by the process of assimilation and this danger threatens all the Near Eastern Christians emigres. This problem is a reality which is felt by the various Syriac communities in the world, especially those in the scandinavian countries; the church has decided to recognize this problem. The problem is not only one of assimilation but also one of immigration itself. The Syriac Church is against the emigration of its people, but at the same time, can not prevent it. This is why the church must follow its people abroad and there to establish cultural and religious institutions. We hope that the religious authorities who follow them will have the means and the capacities to stop emigration as well to safeguard our heritage abroad.

For our part we are doing all that we can to encourage our young people to appreciate their

homeland. For example, we are working to establish in Damascus, an international center for Syriac youth, to allow the young to return to their origins and to become familiar with their spiritual and religious source.

M.I. We have heard that private institutions, both local and international have been active in encouraging the emigration of Near Eastern Christians is this true?

I am not aware of any thing concerning these institutions.

M.I. Your excellency, the solidarity of Near-Eastern Christians is intimately attached to their existence and this solidarity is also the result of the work of various lay institutions, is it within this perspective that you would view the work of the international general secretariat of the Near Eastern Christians? What is your opinion of this institution?

We are for this solidarity and for Christian unity, and for the solidarity amongst emigres, which is important and necessary

for their continuity and development of the Near Eastern Christians.

M.I. Christianity in the Near East is in danger of disappearance. How do you see the future?

Christianity or the Christian existence is founded upon the Christians of the Near East themselves, the witnesses of Christ. And I do not believe that there is an internal scheme in the Middle East against the Christians. There is an external or international conspiracy against them. In any case, it is necessary that all communities aspire for peace in the Middle East. The Christians themselves in the first place are responsible for the decrease of their population because they emigrate. For example, in the region of «D'El Jazira» in the north of Syria which was a Syriac area it is now a Kurdish and non-Christian Area. And the responsibility is upon the Christians themselves who little by little abandoned this region and other regions as well.

DIE SYRISCH-ORTHODOXE KIRCHE VON ANTIOCH⁽¹⁾ IEN

VON SEINIR HEILIGKEIT MORON MOR IGNATIUS YAKOB 111.
Übersetzung : D.Paul Mennbröcker

1 - IHRE STELLUNG IN DER KIRCHENGESCHICHTE

Diese Kirche erfreut sich des sehr großen Vorzugs in der Geschichte der Christenheit, da sie die erste Kirche ist, die in Jerusalem von den Aposteln, den Predigern und anderen bekehrten Juden gegründet wurde. Sie wurde veredelt in Antiochien durch jene, die unter den Aramäern und anderen heidnischen Bevölkerungsteilen bekehrt wurden. Sie kann mit Recht das reichste liturgische und musikalische Erbe, eine hervorragende Theologie, als auch missionarische Spitzenerfolge für sich beanspruchen. Sie litt unter unsäglichen Bedrängnissen und Tragödien einschließlich Massakern. Wiederholt war die Verlegung des Patriarchensitzes von einem Ort zum anderen aus politischen oder auch aus anderen Gründen notwendig. Geschichtsschreiber sagen, daß das Überleben dieser Kirche schon als Wunder anzusehen sei.

2. Ihre liturgische Sprache

Zweifelloos war "Aramäisch" die Sprache der Juden in der apostolischen Zeit. Aber auch in der Periode einige Jahrhunderte früher bis etwa 500 v.Chr.. Die Juden schrieben sogar einige ihrer Heiligenschriften in Aramäisch oder mit aramäischen Buchstaben.

Die Schriftrollen vom Toten Meer, die 1947 von Seiner Eminenz Mar Athanasius Yeshu Samuel, dem damaligen Erzbischof von Jerusalem, gefunden wurden, bestätigen diese Tatsache. Daher wurde diese Sprache als liturgische Sprache in dieser Kirche benutzt.

Die aramäische Liturgie, ursprünglich vom hl. Jakobus, dem Bruder unseres Herrn, und ersten Bischof von Jerusalem niedergeschrieben, wurde in der ersten Zeit von dieser Kirche gebraucht. Von daher bekam sie ihren Namen. Wir sind sehr stolz darauf, daß diese Sprache geheiligt wurde durch die Geburt und das Leben Christi, durch seine Wunder, seine Lehren, seine Predigten, als auch durch den Vollzug der Heilswerke, der Menschwerdung und Erlösung. Sie wurde geehrt durch seinen heiligen Mund, den seiner heiligen Mutter und die seiner Apostel⁽¹⁾.

Wir sind auch stolz darauf, daß in dieser Sprache das Evangelium zuerst in Judäa, Syrien und in den Nachbarländern gepredigt wurde.

⁽¹⁾ Bu kısa tarihi 1971 yılında Göttingin Üniversitesinde rahmetli Mar İgnatıyos Yakup 3. tarafından tevcih edilmiş en doğru isbatlarla yazılarak Arabca ve İngilizce basılmış, yakında 5 dille bir kitap halinde neşredilecektir.

3- IHR NAME: DIE SYRISCHE

Dieser Name leitet sich ab von Cyrus, dem König von Persien (559-529 v.Chr.), der 539 v.Chr. Babylon eroberte und die Juden befreite, indem er ihnen erlaubte, nach Judäa zurückzukehren. Sein Name wird erwähnt beim Propheten Isaias, verbunden mit dem Ausdruck "Christus" (Gesalbten)⁽²⁾. Der Name "Syrisch" ist gleichbedeutend mit dem Terminus "christlich", mit dem die Jünger in Antiochien zum erstenmal bezeichnet wurden. Diese bekehrten Juden glaubten, daß Cyrus, ihr Befreier aus der Gefangenschaft im Jahre 538 v.Chr., Christus gleiche, dem Befreier des gefangenen Menschengeschlechtes. So pflegten sie den Namen Christi zu nennen in Verbindung mit seinem Namen voller Stolz und Ehre, genau wie ihre Vorfahren es hielten im Blick auf ihre Rückkehr nach Judäa.

Als diese neue Lehre der heidnischen Bevölkerung bekannt wurde, nannten diese sie "Syrer" oder "Christen". Von dieser Zeit an setzte sich der Name "Syrer" zuerst bei den Christen Syriens durch, später dann auch durch die Arbeit der syrischen Apostel und Prediger bei den Christen Mesopota-

miens, Syriens, Indiens und des fernen Ostens.

In Syrien wurde dieser Name gebraucht, um zwischen den christlichen Aramäern und den noch nicht bekehrten Aramäern zu unterscheiden. So wurde das Wort "Aramäer" Synonym für das Wort "Heiden" und das Wort "Syrer" Synonym für "Christen"⁽⁵⁾.

Gleicherweise wurde die aramäische Sprache "Syriac" genannt. Bis zum heutigen Tag werden die Christen, die Syriac sprechen, in diesem Sinne "Suroye" oder "Suraye" oder "Curyaye" genannt, während der Name "Christen" bei den westlichen Christen sich durchsetzte.

Alle syrischen Historiker stimmen darin überein, daß der Name Syrien selbst von oben erwähntem "Cyrus" abgeleitet wird. Wenn also die Jünger "Syrer" genannt wurden, brachte man diese beiden Namen in Verbindung, denn ihr Ursprung war derselbe. Dieser Name war mit der Kirche von Antiochien verbunden seit den frühesten Anfängen der Christenheit. Sie wurde daher "Syrische Kirche" genannt, wie sie schon bei dem heiligen Ignatius, dem dritten Patriarchen von Antiochien, in dem Brief an die Römer im Jahre 107 bezeichnet wird. Dieser Name wurde auch den Kirchen im Osten, bis hin nach Indien, die der Kirche der alten Metropole von Syrien unterstellt waren, beigelegt. Auch ist er verbunden mit den Kirchen, die noch Syriac als ihre liturgische Sprache gebrauchten, d.h., die erste Sprache der antiochinischen Kirche von Syrien und der syrischen Länder. Entsprechend dem römischen Gebrauch bezeichnete das Wort "Syrus" früher jeden, der "Syriac" sprach. Es überrascht uns, zu erfahren, daß einige westliche Schriftsteller und Orientalisten unsere Kirche die "Syriac-Kirche" nennen. Seit ihren frühesten Anfängen im ersten Jahrhundert wurde unsere Kirche die "Syrische" genannt und war bekannt in der ganzen Welt nur als die "Syrische Kirche". Unser Name "Syrisch" bezeichnet nicht nur den Namen eines Landes, sondern bezeichnet auch den Eigennamen der Kirche, die in Syrien gegründet wurde und das Syriac (Aramäisch) die Sprache des Landes, benutzte. So wurde dieser Name die Religionsbezeichnung unserer Kirche, wo immer sie auch sein mag: in Syrien, im Libanon, im Irak, in der Türkei, in Jordanien, in Ägypten in Indien, in Nord- und Südamerika.

Ununterbrochen folgt unsere Kirche den charakteristisch syrischen religiösen und kulturellen Traditionen bis zum heutigen Tag. Allgemein wird akzeptiert, daß das Wort "Syriac" die Sprache von Syrien und die der Syrer bezeichnet, genauso wie Arabisch die Sprache der Araber bezeichnet. Wir nennen unsere Kirche also die "Syrische Kirche" und nicht die Syriac-Kirche, da sie allein die einzige ursprüngliche Kirche von Syrien war

und ist, wie schon oben erwähnt wurde. Sie bewahrte die alte Kultur und die Sprache von Syrien, als auch die Riten der Kirche von Antiochien beständig. Außerdem, Antiochien war die alte Hauptstadt von Syrien.

In Kürze gesagt: Es kann da nicht irgendein Zweifel bestehen, wie alle Historiker und Gelehrten zugeben, daß unsere Kirche die ursprüngliche Kirche der Syriens ist, und daß sie die eine und einzige Kirche ist, die die alte Kultur und die Sprache von Syrien als auch die wertvolle Literatur und die Liturgie der alten apostolischen Kirche von Antiochien bewahrt hat.

4. Ihr Patriarchensitz
Die Geschichte der Kirche bezeichnet Antiochien als die Mutter der "heidnischen" Kirchen und Zentrale der Christenheit in Asien. Die Geschichte sieht auch den heiligen Petrus, das Oberhaupt der Apostel, als Gründer ihres apostolischen Sitzes und als ihren ersten Patriarchen an. (7) Er selbst ordiniert den heiligen Evodius und den heiligen Ignatius, der schon oben erwähnt wurde. Nach seinem Martyrium folgten dem Petrus der hl. Evodius und der hl. Ignatius in der Sukzession. Später folgten dem hl. Petrus eine Reihe von hervorragenden Patriarchen. Die meisten von ihnen setzten die Welt in Erstaunen durch ihre Heiligkeit, ihre herrlichen Schriften und andere Kenntnisse auf vielen Gebieten. Durch die Gnade Gottes sind wir der 121 Patriarch in dieser rechtmäßigen Reihe.
- Die Jurisdiktion des Heiligen Sitzes von Antiochien dehnte sich bis zum fernen Osten aus ; mit anderen Worten : sie umfaßte ganz Asien (8). Während ihrer Blütezeit bestimmte der Sitz von Antiochien über 12 Metropoli- ten und 137 Suffraganbischöfe. (9)

5. Ihre missionarischen Werke

Es ist weithin bekannt, daß diese Kirche die Fackel des Evangeliums in alle Regionen des Ostens trug, wo sie tausende und abertausende Kinder der verschiedensten Nationen auf den wahren Weg führte, nämlich Araber der verschiedenen Stämme, Perser, Afghanen, Inder und Chinesen.

Ebenso trug sie bei zur Konversion der Armenier (10). Im 6. Jahrhundert wurde für die christlichen Gemeinden eine große Zahl Menschen von Äthiopien und Nubien durch das Wirken eines Priesters mit Namen Julian gewonnen, durch die Bemühungen des hl. Johannes, des berühmten Bischofs von Ephesus außerdem 80 000 bei den Bewohnern von Kleinasien, Carya, Phrygien und Lybien.

Syriac war die liturgische Sprache des östlichen Kirchen trotz ihrer verschiedenen Nationalitäten. Viele ihrer Gläubigen lernten sie perfekt und übersetzten die syriactische Version der heiligen Bibel in ihre Muttersprachen. Dies galt besonders für Indien, wo wir eine blühende syrische Kirche haben.

Wie auch immer, die armenische Kirche benutzte neben dem Syriac, worin einige ihrer Bischöfe sehr bewandert waren, das syriacische Alphabet bis ins 5. Jahrhundert, um ihre Muttersprache zu schreiben. Dann erfand Mesrob, einer ihrer Gelehrten, das armenische Alphabet (13). Die erste arabische Liturgie, die in unserer Kirche erwähnt wird, war im Irak während des 10. Jahrhunderts. Man sagt, daß der Erzbischof von Tigrit, der 912 einen arabischen Bischof weihte, die heilige Liturgie in Arabisch zelebrierte.

- es folgt-

(devami gelecek sayıda)

NINVE ORUCU ANLAMI

Tanrı yarattığı insanları gittikleri yanlış yoldan döndürmek, yaptıkları kötü iş ve davranışların- dan uyarmak için kendisi- ne Peygamberler seçti.

Günün birinde Tanrı Yunus'a bir görev verdi . Ninve kentine gidip orada yaşayan halka hükümdü ilan etmesini söyledi.

Ninve 80 km2, lik bir alanda kurulmuş zengin bir kentti. Kültürde, sanatta, pek ileriye idi. Ama ahlaksızlıkta, günah işlemekte de birinci idi. İşte bu halka gidip Tanrının buyruğunu bildirmeliydi Yunus, Tanrı Yunus'a : "Ninveye git" demişti. Ama başka yöne, Tarşişe gitmek için hareke geçti. Ninve Irak'ta, tarşiş ise ta İspanyada idi. Acaba niçin Yunus Ninveye değil de Tarşiş'e gitmek istedi. İsrail'e düşman olan Ninve halkından mi korktu? yoksa kendi çıkarını mı düşündü ? Yoksa "Allah niçin bu din- sizlerle konuşmak istiyor diye mi kızdı ? Yunus Ya- fay'a gitti, Tarşişe giden bir gemi buldu, ücretini ödeyip gemiye bindi.

Gemiciler diri Allahı tanı- mıyordu. Fırtına çıkınca korkarak Putlarından yar- dım istediler, ama fırtına dinmek bilmiyordu. Bu kez bazı eşyaları denize atıp geminin batmasını önleme- yi düşündüler, bu da yarar- sızdı. Kaptan bir kurtuluş

yolu bulmak için ambara indi: bir de ne görsünler horul horul uyuyan bir adam. Kaptanla gemidekiler ölümlü boğuşurken, Yunus tehlikeden uyuyordu. Kaptan Yuyus'a dürtükleyip uyandırdı ve ona : uyan kalk sende Allah'ın yar- dıma çağır, bizi ölümden kurtar" dedi .

Yunus Peygamber zamanın- da İsrail ve çevresinde yaşayan insanlar arasın- da bilmek istedikleri şeyleri Allahtan öğren- mek için kur'a çekmek ade- ti vardı. Gemidekileri Al- lahın fırtınayı kimin yü- zünden gönderdiğini bil- mek için kur'a çektiler, kur'a Yunus'a düştü. Böyle- ce Allah Yunus'u Ninveye göndermek için seçmiş ol- duğunu gösterdi.

Felâketlerle karşılaş- tığımızda yokluyalım, acaba Allah bize günahımızı ha- tırlatmak ve tövbeye da- vet etmek için mi bu fe- lâketi yolladı ? yoksa doğ- rudan doğruya kendi bil- gisizliğimiz, dikkatsizliğimiz mi buna yol açtı ? Kur'a Yunusa düşünce, Yunus gemidekilerin tüm dikka- tini üzerine çekti. "Lut- fen bize söyle" diyorlardı. "Niçin bu felâket başı- mıza geldi? kimin yüzün- den? sen kimsin? nereden gelip nereye gidiyorsun ? Yunus, İbraniyim, Denizi ve karayı yaratan Rabdan korkuyorum", cevabını ver- di. Onlar ise, "bu yaptığın doğru mu? dediler. Çün- kü Yunus onlara Allahtan ka- tıgını söylemişti.

Gemide bulunanlar ger- çek diri tek olan Allahı tanı- mıyorlardı. Putlar ta- pınıyorlardı. Ama yine de Allahın kutsallığında, yargısından ve cezasın- dan korkarak" bu yaptığın nedir" diye Yunus'u

azarladılar. Tam imanlı ol- mayanlar imanlıların her davranışı izler, Allaha ne kadar iman ettiklerini bil- mek için onları süzgeçten geçirirler.

Gemiciler zor durumadır, gittikçe artıyordu, herkes korku içinde. Bu tehlikeye yol açanın Yunus olduğu açığa çıktı. Ne yapsınlar, Yunus'a sorarlar: Fırtına dınsın diye ne yapalım?

Yunus beni denize atınız, fırtına dinler" dedi. Adam- lar karaya doğru kürek çek- meye denerlerse de fayda vermez. Fırtınanın hızı da- ha da artar. O zaman Al- laha duâ etmeye yeltenir" Yarab, yalvarıyoruz bu ada- mın canı yüzünden bizi yok etme" ... Çünkü sen, sana hoş görüneni yaptın, diye- rek Yunus'u denize atar-

lar, hemen fırtına diner, dalgalar durur, deniz sakin- leşir, Adamlar Allahtan kor- karak kurban keser, adaklar adarlar. Yunus gemicilere "beni denize atın" derken Tanrının kendisi için bir balık hazırladığından ha- bersizdi. Denize koce dal- galara atılıp da kurtulan olmuş mudur? hayır. Yunus ölüme gitmektedir. Ama o da ne? Yunus kendisini bir ba- lığın karnında bulur, hemde dipdiri olarak, bu balığın karnında üç gün üç gece yaşam sürer. Yunus duâya başlar, yaptığına pişman olur.

Yüz yıllar sonra halk İs- Mesih'den bir mucize gös- termesini isteyince, Hz. İs- mas'ın "Yunus'un balığın karnında üç gün üç gece kalışını hatırlatarak" be- nim ölümüm üç gün ölü ka- tılıp tekrâr dirilişim, "siz- verilen büyük işarettir. bu ise en somut örnektir, dedi.

Bir insanı balık yutar da o insan yaşarmı? böyle bir

sey aklımıza sığarmı? Tanrının merhametini ve yüceliğini anlamaya insanın aklı yetmez. Tanrı düşünebildiğimizden daha yücedir, o yalnız Yunus'u bulmaktan korumak için değil, kendisine baş kaldırmış bütün insanları sonsuz ölümden kurtarmak için aklımızın alamayacağı bir olanak hazırladı. Evet Tanrı insanı sonsuz yaşam için değil, amâtiatsız insan Tanrının buyruğuna karşı gelerek ondan ayrıldı. Bu ayrılış ona ölümü getirdi. Yunus'un balık karnında üç gün kaldığı gibi, İsa Mesih de üç gün mezarda kalarak, üçüncü gün dirileceğini söyledi. Gerçekten de İsa Mesih, ölümü yendi ve kendisine gelenlere sonsuz yaşamı vereceğini söyledi.

Evet Tanrının mucizeleri insan aklına durgunluk verecek kadar üstündür, ama onu tanıyan, ona iman eden ve onun kudretini bilen için Tanrının yapamayacağı bir şey yoktur. Bunun için "Tanrı balığa söyledi ve Yunus'u karaya kustu. Tanrı insanları gerek tövbeye gerekse göreve bir kez değil bir kaç kez çağırır. Yunus da Tanrıya karşı ettiği itaatsizliği kabul edip tövbe edince, Tanrı onu affetti, yine göreve çağırdı. Yunus'u Ninve halkına göndermeye karar vermişti. Yunus Ninve halkına Tanrının hükmünü bildirmeli ve onları tövbeye davet etmelidir. Bu iş için Yunus'un yeterli olup olmadığına bakmadan Tanrı sadece ondan itaatlı olmasını istedi.

Koskoca Ninve kentine Tanrı bir tövbe fırsatı vermediye kararlıydı. Yunus kente girdi, bir günlük yol yürüdükten sonra, Tanrının hükmünü ilan edip kentlerini

tövbe etmeye çağırdı. Tanrı Yunus'a kırk günlük bir süre tanıdı. Yunus bu sürenin çok çabuk geçeceğini bildiğinden halka tövbeye davet etti. Ninve kralı bakanları aracıyla tüm ülkeyi, insanları, hayvanları tövbeye çağırır, üç gün oruç ilan eder. Allahı çağırmakla, bağarmakla onu razı edeceğini düşünür, hayvanları dahi oruç tutmaya zorlar, başlarına kul sardırır. Hayvanlar aç kalınca tabii korkunç bağırırlar. Kral ise, Allah hayvanların sesini işitir öyle bize merhamet eder, diye düşünür. Oysa Allah'ın merhametini kazanmak için insan ve hayvan bağrırlarına gerek yoktur. Allah insanın kalbinden geçenleri hemen anlar. Ninve halkı tövbe ederek eski yaşamını terk ederek düşünceleri, niyetleri değişti. Kin ve nefretin yerini sevgi, yalvarmanın yerini doğruluk, sertliğin yerini merhamet, pislik yerini paklık, ve gururun yerini alçakgönüllülük aldı.

Tanrı, Ninvelilerin kötü yollarından döndüklerini gör önce, kenti yok etmekte vazgeçti. İşte Tanrının bu davranışı Yunus'un hiç ama hiç hoşuna gitmez. Sevineceğine öfkelenir ve Tanrıya şöyle seslenir: "Evet ben daha memleketindeyken bunun böyle olacağını biliyordum, onun için de Ninve'ye gitmek istemedim. Sen çok acıyan, çabuk af eden Allah'ın, hep iyilik yapmak istiyor, kötü davranmıyorsun, yalvarırım sana canımı al benim için ölmek yaşamaktan iyidir". Yunus Tanrının bu çok günâhlı

halkı hiç cezalandırmadan bağışlasını bir türlü anlayamaz. Tanrının Ninveye ne yapacağını hala merakla beklemektedir. Kentin dışına çıkıp kendisine çardak yapar ve onun gölgesine oturur. Tanrı Ninvenin üzerine kükürt yağdırırsa, kenti sel alsın, insanlar açlıktan hastalıktan ölse, Yunus'un umrunda değil, o Tanrının hükmünü bekler. Yunus'un öfkesine hırçınlığına rağmen, Allah ona karşı ne kadar sabırlı ve mehametlidir. Yunus'un bu öfkeli kötü durumundan kurtarmak için ona bir asma kabağı hazırlar. Yunus bu fidana sevinir. Yunus hâla Allah'ın mehametini anlamamıştı. Allah'ın Ninvelileri cezalandırmadığına kızmaktadır. Ama Allah Yunus'a sevgi ve merhametini göstermeye devam eder. Onu bitkilikten ve kızgın güneşten kurtarır. Acaba Yunus Allahın sevgisini görüp tövbe edecekmi?

Tanrı Yunus'a ders vermede devam eder. Önce onu yataştırmak için başını serinletmek için Asma kabağını bitirir, daha sonra da büyümüş olduğu Asma kabağını kemirsin diye bir yer hasarını gönderip kabağı kurutur. Yunus bir günde biten ve sonra yok olan Asma kabağı için Tanrıya öfkelenir, Tanrı öfkesinin yersiz olduğunu söyleyip onu uyarmak isteyince de Yunus hırçın bir çocuk gibi "Ölüme dek öfkelenmekle iyi ediyorum" der.

Yunus emek vermediği, ekmediği, sulamadığı, çabalamadığı asma kabağına üzüldü de, Tanrı emek verdiği, büyüttüğü, kayırdığı Nineve halkının olmasına üzülmeydi? Ninve halkı, her ne kadar çok günâh işlediyse de günâhlı durumunu görüp Tanrının

rının merhametine sığınmıştır. Candan tövbe edip eski yaşamının terk etmiştir.

Tanrı Yunus'a sağını, solunu seçemeyen, iyiyi kötüyü bilmeyen bunca insanı ve hayvanı nasıl yok edeyim? der, onları sevdiğini söyler.

Tanrı nasıl eski zamanlarda Ninve halkına bir fırsat tanıdıysa, bugün de tüm günâhlılara bir fırsat tanımaktadır. O insanları cezalandırıp yok etmekten hoşlanmaz, kendisine sırt çevirmiş olanlara bile acır, günâhlıları sever, onlarla barışma yolunu arayıp İsa Mesih'i barışçı olarak dünyamıza yolar. İsa suçsuz olarak suçluların yerine öldü, ölümü sayısında Tanrı günâhlı insanları töbeye davet eder, öyle bağışlar, Mesih'in sayısında seni de bağışlar" diye buldukları herkese de müjde vermek ister....

İstanbul,

H. G. AYDIN

EINE KIRCHE FÜR DIE SYRISCH-ORTHODOXE GEMEINDE BERLIN

Amill Görgis
Berlin-West

Endlich war der langersehnte Tag da: Nach einigen Vorbereitungen (unter anderem brachten Gemeindeglieder einen Vorhang aus Istanbul vom Altar an) feierte die syrisch-orthodoxe Gemeinde Berlin am 28.10.84 die Übergabe der römisch-katholischen Kirche St. Ludgerus samt Gemeinderäumen an die syrisch-orthodoxe Gemeinde. Im Beisein hoher Würdenträger der katholischen und evangelischen Kirche, Persönlichkeiten des öffentlichen Lebens und zahlreichen Gästen salbte Seine Eminenz, unser Erzbischof Mor Juliyos Çiçek, den Kirchenraum mit Myrrun und weihte die Gemeinde dem Schutzpatron Mor Jacob von Serug. In seiner Predigt nach der Eucharistie-Feier ermunterte und stärkte der Erzbischof die Gemeinde in ihrem Glauben. Er freute sich mit ihr, dass ihr Wunsch in Erfüllung ging, in dieser Stadt ein Gotteshaus zu haben, das ihr Heimat sein kann. An die Gäste gewandt bedankte er sich für die brüderliche Hilfe, die die syrisch-orthodoxe Kirche in Berlin und anderswo erfährt. Dies sei ein deutliches Zeugnis und Zeichen der Ökumene. Er erinnerte an das Kommunique, das Papst Johannes Paul II. und Patriarch Moran Mor Ignatius Zakka II. am 23. Juni 84 unterzeichnet haben. Dort heisst es, dass die Unterschiede zwischen beiden Kirchen nicht die Substanz ihres Glaubens betreffen, sondern nur in der Kultur, in der Terminologie und in verschiedenen Formeln für denselben Inhalt liegen. Er sagte weiter, dass die syrisch-orthodoxe Kirche Mitglied des Ökumenischen Rates in Genf ist und dort das Gespräch und die Einheit suche.

Anschliessend dankte Pfarrer Y. Teber seiner Eminenz für sein Kommen und auch den vielen Gästen, dass sie der Einladung gefolgt waren mit der Gemeinde diesen Tag zu feiern.

Nach dem Gottesdienst waren die Gäste und Gemeindeglieder zu einem orientalischen Essen in einem grossen Saal einer evangelischen Gemeinde eingeladen. Frau der Syr. Orth. Gemeinde hatten mit Hilfe der Organisation durch die Vorsitzende des syr. orth. Frauenvereins, Frau Saro Teber, die ganze Nacht hindurch gekocht und den Saal hergerichtet. Jugendliche halfen beim Bewirten der Gäste. Ohne ihrer aller Hilfe hätte man das Fest nicht in dieser würdigen Form durchführen können.

Pfarrer Klem als Hausherr des Saales begrüsst die Gäste und erinnerte an die grosse Kirchentrennung im 4. und 5. Jahrhundert, die aus der Suche nach der Wahrheit

tius Zakka II. am 23. Juni 84 unterzeichnet haben. Dort heisst es, dass die Unterschiede zwischen beiden Kirchen nicht die Substanz ihres Glaubens betreffen, sondern nur in der Kultur, in der Terminologie und in verschiedenen Formeln für denselben Inhalt liegen. Er sagte weiter, dass die syrisch-orthodoxe Kirche Mitglied des Ökumenischen Rates in Genf ist und dort das Gespräch und die Einheit suche.

Anschliessend dankte Pfarrer Y. Teber seiner Eminenz für sein Kommen und auch den vielen Gästen, dass sie der Einladung gefolgt waren mit der Gemeinde diesen Tag zu feiern.

Nach dem Gottesdienst waren die Gäste und Gemeindeglieder zu einem orientalischen Essen in einem grossen Saal einer evangelischen Gemeinde eingeladen. Frau der Syr. Orth. Gemeinde hatten mit Hilfe der Organisation durch die Vorsitzende des syr. orth. Frauenvereins, Frau Saro Teber, die ganze Nacht hindurch gekocht und den Saal hergerichtet. Jugendliche halfen beim Bewirten der Gäste. Ohne ihrer aller Hilfe hätte man das Fest nicht in dieser würdigen Form durchführen können.

Pfarrer Klem als Hausherr des Saales begrüsst die Gäste und erinnerte an die grosse Kirchentrennung im 4. und 5. Jahrhundert, die aus der Suche nach der Wahrheit

hrheit entsandt sei. Am schliessend begrüsst Amill Gorgis im Auftrag des Gemeinrates und des Diözesanrates die Gäste (Der Text ist unten zu lesen)

Nach dem Essen fand die symbolische Übergabe des Vertrages statt, der die Nutzung des Kirchengebäudes und anderer Räume der St. Ludgerus-Kirche durch die syrisch-orth. Gemeinde regelt. Dompropst Haendly vertretet Seine Eminenz Kardinal Meisner, dessen Grüsse er übermittelte, sowie das katholische Bischöfliche Ordinariat und seine Leitung. Er sagte, Vertrag komme von "vertragen", und weil in der Kirche Ordnung herrschen müsse, biete so-lich ein Vertrag die Grundlage dafür.

Der evangelische Propst Hollm bemerkte scherzend er hätte sich in seiner Kirche auch einen Kardinal gewünscht, wenn es dadurch schon früher gelungen wäre, der syrisch-orthodoxen Gemeinde einen Kirchenraum durch die evangelische Kirche zu beschaffen. Er fügte aber schnell hinzu: "Nur in dieser Frage!" Darauf übergab der Propst Priester Teber ein Kreuz mit den Emmaus-Jüngern, wie sie Jesus das Brot brechen, als persönliches Geschenk des evangelischen Bischofs Dr. Kruse.

Natürlich waren auch der Pfarrer und Gemeinderatsmitglieder der St. Michael-Kirche dabei, die uns lange (10) Jahre das Gastrecht in ihrer Kirche gewährt hatten. Auch sie überreichten Geschenke, unter anderem ein Fotoalbum mit Bildern aus

vergangenen zehn gemeinsamen Jahren, das eine besondere Freunde auslöste.

Anschliessend meldeten sich noch viele Gäste zu Wort um auszudrücken wie sehr sie sich mit der syrisch-orthodoxen Gemeinde freuten, und um ihr für ihre Arbeit Gottes Segen zu wünschen.

Die syrisch-orthodoxe Gemeinde war beeindruckt von der herzlichen Gemeinschaft mit den Gästen; Priester Teber formuliert es so: "Es tut uns sehr leid, dass wir unsere Heimat, unsere Kirchen und Klöster verlassen mussten, aber wir fühlen uns getröstet, wenn wir so eure Solidarität erfahren."

BEGRUSSUNGSWORTE DES GEMEINDERATES:

Eminenz Mar Julius Çiçek Hochwürden Dompropst Dr. Haendly, Sehr geehrter Herr Sena, Sehr verehrte Frau John, Hochgeschätzte Damen und Herren!

Als Mitglied unseres Berliner Gemeinderates und unseres Diözesanrates möchte ich Sie alle herzlich begrüßen und Ihnen danken, dass Sie an unserem Fest teilnehmen. Sie alle haben in irgendeiner Weise von unserer Gemeinde gehört, haben ihr geholfen, sind mit ihr zusammen gekommen. Heute möchte ich Ihnen kurz erzählen, was diese Gemeinde bewegt hat und was sie heute bewegt. Der überwiegende Teil von uns kommt aus dem Tur Abdin, aus dem Südos-

ben wir jahrhundertlang nur ein stilles Zeugnis von unserem Glauben gegeben. In unserer moslemischen Umgebung waren unsere Vorväter froh, wenn sie geduldet wurden und wenn sie ihren Glauben leben durften. Man wurde vorsichtig, um den Hass der Muslim nicht zu schüren. So kam es, dass bei uns die Verkündigung auf die getaufte Gemeinde beschränkt wurde. Es ging vor allem darum, unserem Herrn trotz Verfolgung treu zu bleiben. Sicher war dieser Tatbestand immer auch eine Art stummer Verkündigung in der Mitte der Muslim. Diese Vergangenheit hat unser Gemeindeleben stark geprägt.

Plötzlich aber befinden wir uns in Europa, wo viele neue Gemeinden entstanden. Hier, wo wir unseren Glauben ohne Angst bekennen können, müssen wir lernen, die jahrhundertlang auferlegte Beschränkung in der Verkündigung zu überwinden. Gleichzeitig gilt es darauf zu achten, dass wir uns von vielem, was diese neue Welt an Verführung bietet, nicht überwältigen lassen und auch hier unserem Herrn treu bleiben. Das heisst z.B. Sorge für die Kinder der Gemeinde zu tragen, sie nicht dem Konsum und dem Video-Angebot prieszugeben. Sie müssen die Möglichkeit erhalten, neben ihrer deutschen Umwelt in Schule und Freundeskreis auch der Gemeinde nicht fremd zu werden, sondern mit ihr zu wachsen. Dazu gehört es, dass sie Muttersprache lesen und schreiben lernen, die christliche Lehre empfangen und Lieder üben, die sie gemeinsam singen können.

Mit diesem Gotteshaus, das wir zur Verfügung bekommen haben, eröffnet sich uns eine Chance, das alles in Angriff zu nehmen. Es wird nicht einfach sein, denn die Heraus-

forderungen kommen schnell und zahlreich. Aber eine Gemeinde, die von der Hoffnung in Christus lebt, steht nicht allein, und sie kann darauf vertrauen, dass Gott Weisheit und Kraft schenkt, um alles zu bestehen.

Wir werden auch Sie weiterhin um Ihr Verständnis und um Ihre Mithilfe bitten müssen, damit unsere Gemeinde dieses Gotteshaus mit Leben nach Christus füllen kann.

Ihnen, Hochwürden Dompropst Haendly möchten wir sagen, dass wir der römisch-katholischen Kirche sehr dankbar sind, dass sie uns Raum in dieser Stadt geschaffen hat. Dabei denken wir auch an die Zeit in der St. Michael-Kirche, in der uns fast zehn Jahre lang Gastfreundschaft gewährt wurde und wo wir die brüderliche Liebe von Gemeinderat und Seelsorgen erfahren haben. Insbesondere Kaplan Baumgart und Pater Pünder setzten sich vermittelnd für uns ein.

Wir vergessen aber nicht die vielen Bemühungen evangelischer Pfarrer und Mitarbeiter im Konsistorium, uns bei der Suche nach einem Zentrum behilflich zu sein. Dem Senat, hier vertreten durch Sie, Herr Dr. Belger und Sie, Frau John, danken wir ebenfalls für seine wohlwollende Unterstützung.

Allen Ihnen hier, liebe Gäste, möchten wir für Ihre brüderliche Aufnahme in dieser Stadt danken. Vor allem auch Ihnen, Pfarrer Klemm, und Ihrer Gemeinde, dass Sie uns heute diesen Saal zur Verfügung gestellt haben.

VON BERLIN

P. G. PUNDER

LIEBE SCHWESTERN UND BRÜDER DER SYRISCH-ORTH. GEMEINDE!

Erst seit einem halben Jahr kenne ich Eure Gemeinde und habe Euch als liebe Geschwister in unserem gemeinsamen Herrn schätzen und lieben gelernt. Neun Jahre habt Ihr Eure Gottesdienste und manche andere Versammlung in St. Michael gehalten. Ihr wart uns in dieser Zeit ein Vorbild des Eifers und der Frömmigkeit. Eure schlichte und unkomplizierte Menschlichkeit ist für uns steifere Nordländer eine Herausforderung und liebevolle Einladung, auch uns zu verändern. Wir wissen, dass Ihr an unsere oft komplizierten und manchmal bürokratischen Art, die wir von den alten Preussen geerbt haben, gelitten habt und bitten Euch dafür um Vergebung.

Wir Deutschen haben wenig Erfahrung im Zusammenleben mit Menschen aus anderen Ländern. Obwohl viele von uns das Ausland von Reisen her kennen und lieben, müssen wir uns erst daran gewöhnen, mit Menschen Haus an Haus und Wohnung an Wohnung zusammen zu leben, die andere Lebensgewohnheiten haben wie wir. Ihr und Eure Landsleute musstet und müsst bis heute darunter leiden. Bitte verzeiht uns unsere Härte und häufige Ungastlichkeit.

Für uns Katholiken, die wir uns rühmen dürfen, einer weltweiten Kirche anzugehören, seid Ihr Herausforderung gewesen, uns in die "Katholizität" einer weltumspannenden christlichen Familie einzuüben. Ich weiss nicht, ob alle von uns die neun Jahre unserer Partnerschaft ausreichend genutzt haben. Bitte helft uns und allen Berliner Christen weiter in dieser Aufgabe, die für den Frieden und das Zusammenleben so vieler Nationen in unserer Stadt so wichtig ist.

Wir danken Euch für Eure stille Menschlichkeit, für Eure Geduld und Eure bescheidene Gläubigkeit. Ihr bringt eine uralte christliche Tradition in unsere Stadt, in der sich so viele von Gott abgewandt und sich einem Kult der eigenen Bequemlichkeit des materiellen Wohlergehens und der sinnlichen Befriedigung zugewandt haben wie das Israel zu Zeit der späten Könige. Wie die Propheten gegen die Vergötzung des Baal und der Astarte aufgestanden sind, so soll das Volk Gottes oder der kleinen, der "heilige Rest" dagegen aufstehen und das prophetische Zeugnis eines Lebens entgegenhalten, das auf Gott und den Dienst seines Reiches ausgerichtet ist. Auch Eure Gemeinde vor allem die junge Generation, muss da noch eine harte Bewährungsprobe be-

tehen. Der Kampf gilt mächtigen Feinden, denen die Mehrzahl der Menschen in Europa schon zum Opfer gefallen sind. Mut, liebe Brüder und Schwes-tern. Wenn Gott für uns ist, wer ist dann gegen uns! Seien wir Zeugen Christi in einer gott-fernen, sich selbst ver-götternden Welt! Was bedeuten vor dieser Ein-heit die uns noch tren-nenden Mauern! Möge der Herr, der für die Ein-heit der Seinen gebetet hat das begonnene Werk zur Vollendung führen.

Betet auch weiterhin für Eure Geschwister von St. Michael, die der Stär-kung im Glauben und in der Liebe so dringend be-dürfen, auch für Euren Freund und Bruder, den Pfarrer dieser Gemeinde.

Pfarrer
G. PÜNDER, Berlin

KEFERZELİ SITTO İŞLEYEN

Doğum : 1905 KEFERZİ
Vefat : 3.9.1984 ALMANYA
Allah rahmetine kavuştur-sun ,

Amin.

**Eliyo
Coşut**

Doğum: 1909 ,Kefri
Vefat : 30.11.1984 Almany
Allah rahmet eylesin.Amin.

(KOLO SÜRYOYO -1985)

رَبَّتَا يَتَانِلَار RABTA YATANLAR

" Aşağıdaki Süryaniler, Rab'ta yatanlardır, onların ruhuna Allah'tan rahmet ve mağfiret, bütün akraba ve yakınlarına başsağlığı diler "KOLO SÜRYOYO

Edip Fidan

* 28.9.1960 † 18.12.1984

Trafik kaza-sinde hayat-lerini kap-eden kardeş-ler, Allah'ten rahmet diler...

Fikri Fidan

* 1.2.1972 † 18.12.1984

Doğum : 1895 ,Mizizah
Vefat : 12.8.1984 Almany

M E L K E S E N

Allah, rahmetine kavuş'ur-sun.

Amin.

Doğum : 1924 ,KEFERZE
Vefat : 5.11.1984 İstanbul

**KEFERZELİ:
HANNA GÜNEY**

Allah ,rahmetine kavuştur-sun.

Amin.

Anter Büyükdağ

Doğum : 1911, Heştrek
Vefat : 23.5.1984 Almany

Allah,rahmetine kavuştur-sun .

Amin.

GAYE

İnsanoğlu dünyaya geldiğindenberi bir uğraş, bir amaç savaşındadır. Bugüne gelininceğe kadar epeyce mesafe kaydeden milletler, ister olumlu ister olum-suz, mücadelelerinde bir yere varmışlardır.

Yakın geçmiş çağı aşağı yukarı hepimiz biliyoruz. Eski geçmiş çağlara baka-rak milletlerin hangi durumlarda olduklarına ve ne gaye için mücadele verdik-lerini küçük basit örneklerle görebiliriz:

Millattan önceki çağlarda kuvvetli uluslar, diğer uluslara egemenlik sağlaya-rak kültürlerini, egemenlik sağladıkları bu milletlere kabul ettirerek güçle-nip büyüyorlardı.

Millattan sonraki çağlarda da bu gaye savaşı devam ederek bugünkü zamana ka-dar süregelmiştir.

Biz Süryani Halkı olarak hiçbir zaman böyle bir uğraş savaşına girmemiştiz.Da-ha doğrusu girememişiz. Çünkü verdiğimiz uğraşlar daha çok kültür ve ticaret idi. Peki biz bu ticareti hangi gaye için yapıyorduk? Elbette ki yaşayabilme ve hayattaki zorluklara karşı koyabilme gücüne sahip olabilmek için. Bu zor-luklar, yaşadığımız devletlerin korkunç ezici baskıları ve eziyetleriydi. Çok üzülerek şunu belirtiyim: Bunu başarabildiklerini, ne tarihte ve nede tarih gibi yaşayan atalarımızın anlattıklarında göremedim. Bugünkü durumumuz eskisi kadar ağır olmazsa bile hiç de iç açıcı değildir. Peki bunun sebepleri neler-dir?

Biz Süryani Halkı, övünerek söylüyorum, zeki ve becerikliyiz. Fakaaat maale-sef maharetlerimizi hep ferdi olarak kullanıyoruz. Ortak olarak kullandığımızı-zı göremiyorum. İşte bu yüzden var olan veya olacak problemlerimizi çözemi-yo-ruz, ve böyle giderse hiçbir zaman çözemiyeceğiz. Birbirimize bağlamadıkça, fikirlere saygı göstermedikçe olduğumuz yerde sayacağız. Kültürümüz ve anane-lerimiz yaşadığımız toplumların içinde eriyip gidecektir.

Ey aydın, çalışkan, zeki ve milliyetçi Süryani fertleri! Bu halkın ezilmesine üvey evlâdı muamelesi görmesine daha ne kadar sabredeceksiniz? Bir iki kişinir veya gurubun çalışması hiç yeterli değildir. Hep birlikte elele vemenin za-manı çoktan geçti. Vaz geçin şahsi davalardan ve kıskançlıktan. Uzatın elle-rinizi, dostça ve kardeşçe çözelim sorunlarımızı beraber tek vücutta.

Eğer daha da ferdi yürüyeceksek hiçbir zaman muvaffak olamayız. "BAŞKALARINA MUTLULUK VERMEDEN MUTLU OLMAYA, BİR SERVET YARATMADAN ZENGİN OLMAYA HAKKINIZ YOKTUR." Şayet her Süryani ferdi "Ben hangi gaye için çalışıyorum?" diye so-

(KOLO SÜRYOYO -1985)

car, cevabını sanimiyetle arasa ve uygulamaya koyarsa, inanıyorum ki problemlerimizin anahtarını elimizde tutar, istediğimiz gayeye kolayca ulaşırız.

Dileğim, bütün Süryani Halkı, tek amaç için ve tek vücut olarak mücadele edip mutlu geleceğe birlikte ulaşmamızdır...

Abdülmesih MALAS, İsviçre

KÜLTÜR SAVAŞI !!

İnsanlığın hayatında savaş, araç ve gereçleride devamlı olarak gelişme halindedir.

Kılıç, Ok, Tüfek, Tank, Uçak, Atom silahları gibi. Bugün milletler birbirleriyle Adına sessiz Harp diyebilecekimiz bir kültür Savaşı içindeler. Kültür Savaşı İdeolojik Harptan daha şumulludur. Bir Millet başka bir milleti veya milletleri kendi kültürü içinde eritmeğe gayret eder.

Savaşta ok, kılıç, mermi için insanın en hassas noktası kalbi ve beynidir. Kültür savaşında aynı noktayı hedef alır. Bunun için bir milletin hayatında kültür davası Alfabe okuma ve ezberleme davası değildir, kafayı, kalbi ve bedeni geliştirme ve yetiştirme davasıdır.

Dalından kopan bir yaprağın kaderini rüzgâr tayin eder. O artık her hangi bir istikametten esen rüzgârın esesidir. Unutulmamalıdır ki her kim bir kavime benzemeğe çalışırsa o kavmin etrafından sayılır. Kültür savaşına karşı en tesirli silah milliyetçilik tir. Kişinin kendi öz değerlerini, öz varlığını koruması ve geliştirmesi moral bir güç ve milli şuurla mümkündür. Milliyetçilik sosyal ve Ekonomik hamlelerdede fikri, ruhi, fiziki bir atlama tahtasıdır. Çünkü kişinin fikri, fiziki gücüne dayanamayan hiç bir haliyle başarıya ulaşamaz. Bütün bunlar nazara alınarak o milletin her ferdi moral değerlerle ve milli şuurla tehzil edilmelidir.

Süryani Halkımızın içinde bulunduğu ağır şartları nazara alarak ifade etmek ve hatırlatmak isterim ki gerçek değer ve anlamındaki milliyetçilik hareketlerinin karşısına çıkmak kale kapısına düşmana açmak demek olur.

Çünkü her Hücre tümün hayatında haç ve miyadır. Hücrelerin tümün varlığını terk etmesi halinde bütünüün hayatı ortadan kalkar. Milliyetçilik hareketin temel felsefesi insan sevgi, insan haysiyetine, hürriyetine ve iradesine değer vermeyen sistemlere inanmıyoruz. İnsan sevgisi ve hürriyet insana değer vermekle mümkündür. İnsan kültürel, sosyal, iktisadi, Rabani ve moral değerlerin meydana getirdiği bir bütündür. İnandığımız Dünya görüşü insanı bütün değerleriyle, bütün yönleriyle ele alır. Gerçek milliyetçilik milleti meydana getiren her insanı bir ayırım yapmaksızın aynı derecede sevmektir. İnandığımız milliyetçilik anlayışı Süryani halkımızın meydana getiren insanlar arasında her türlü ayırımı kesinlikle rededer. Milliyetçilik bölücü değil, birleştirici, ayırım değil toplayıcıdır. Süryani milletin her ferdi ayrı soyun aynı kültü ve tarihin birer üyesidir. Aynı müşterek kaderle yoğurulmuşlardın. Bizim Dünya görüşümüz bir ferden diyerinden üstün tutulması yoktur. Her türlü ayırıcı, bölücü, sistem ve düşüncülere şiddetle karşıyız. Bizim savunduğumuz milliyetçilik sistemi Süryani Halkını sınıflara bölmeden, karanlık İdeolojilerin kurbanı olmadan onu kutsal bir Bütün olarak ele alır.

İdil halkından
LAHDO SAĞ -Altensteig
Almanya

HABERLER

AVUSTURYA

"SÜRYANCE ÖĞRETEN ve ÖĞRENENLERE TAKDİRNAME "

2 Aralık 84' tarihinde, Wiyanne'deki Süryani cemaati ziyaret eden Abraşiye Metropoliti, pazar günü icre ettiği İlahi Kıddas sonunda, kısa zamanda Süryance öğrenen talabaları "KORUYO" rütbesine takdis etmiştir. Öğretiminde iyi emek ve çalışkanlık gösteren Malfono Samuel arzu ve ısrarına gereğince, yetiştirdiği talabaların ruhani rütbe almaya Abraşiye reisi tarafından olumlu görülmüş, ve resmetleri için üç günlük Wiyanne'yi ziyaret etmiş, böylelikle Süryance'yi öğrenen ve öğrenenleri takdir etmiştir.

PARIS

Abraşiye'ye bağlı Fransa'deki Süryani cemaatımız bugüne kadar özel bir ruhani papaza olmak için, bütün denemelere rağmen, nihayi sonuç vermemiştir. Noel Bayramını Paristeki Süryani cemaatımızla geçiren Abraşiye Metropoliti Mor Y. Y. Çiçek, buhususta cemaati teşvik ederek kısa zamanda özel bir ruhaniye sahip olmak gereken bütün fedakarlığın göstermeleri tavsiye etmiştir. Fransa'deki Süryani cemaatımız, Avrupa'ya göç eden en eski cemaat sayılır. Son yıllarda gelen yeni Süryaniler, eskilere yeni bir moral vermiştir.

DELMENHORST

İki seneye yakın Delmenhorst şehrinde inşa edilen yeni kilisenin son durumunu görmek ve takdis merasimleri için gereken ikmal şeyleri öğrenmek üzere 30 Aralık 84' tarihinde Abraşiye reisi Delmenhorst cemaatimizi ziyaret ederek, pazar günü icre ettiği İlahi kıddas sonunda, bazı süryanci öğrenen talabaları "KORUYO ve AFUDYAKON" rütbesine takdis etmiş, bugünkü durumunu göze alarak, cemaata uzun bir hitap vermiştir.

Delmenhorst'ta inşa edilen yeni kilise takdis merasimleri önümüzdeki Haziran veya Temmuz ayında yapılacağını tahmin edilmektedir. Burda yaşayan cemaat çoğunu, Mizizah köyünden teşkil ediyor. Uzun senelerden beri Mizizah köyünde devam edilen Süryance tadrısı yüzünden, Tur' Abidin bölgesinin Süryance olarak en bilgin talaba ve şemmaslara sahiptir Delmenhorst kilisesi, Abraşiye'de bulunan diğer dağınık kilise şemmas-kadrosu aralarında da en zengin ve öğretilmiş şemmaslara sahiptir. Memlekette yetiştirilen talabalar, hemen çoğunu Delmenhorst'ta toplamış, bu yeni kilise sayesinde, öğrendiklerini unutulmamaya iletir. Almanya'da dağınık yaşayan Süryani cemaatımız, nice Delmenhorst gibi kilise ve şemmaslara ihtiyaçları var. Onlar için en iyi örnek DELMENHORST olabilir.

AMSTERDAM

Hollanda - Amsterdam şehrinde yaklaşık 90 süryani aile yaşıyor, en çok göçmen olarak Türkiye'den gelen, son gösterdikleri fedakarlık, özel bir kiliseye sahip olmaktır. Uzun yıllardan her pazar günü saat 12 de bir katolik kilisesinde dini hizmet ve dualarını icre eden, yakın zamanlarda istedikleri saatte bütün dini hizmetlerini kendi kilisesinde icre edecektir.

Şehrin ortasında ve 120 senelik antika kilise, çok ucuza süryanilerin eline geçeceği bir Allahın rizası olabilir.

Böyle kıymetli ve antika kilise, niye satılıyor ?

- Katolik kilisesine bağlıdır, bunlar paraya ihtiyaçları yok, olsa bu kiliseye bağlı cemaat azdır veya bu kiliseyi idare eden rahiplerdir, artık eski gibi onlar için rahip yok, bir tüccarın eline geçmesi için, Süryaniler gibi kiliseyi seven bir cemaat arıyor. Sahipleri ...ve sonunda kiliseyi almak için Süryaniler sahip çıktı. İşi en kısa yoldan kurtarmak için hemen Amsterdam ruhani Abuna Siman, o günlerde Berlin kilisesinin takdis merasimlerinde bulunan Abraşiye Metropolit telefonla arıyor...çokten beri aradığımız kiliseyi bulduk ...sizlere müjde...hemen geliniz işi halediniz... Abraşiye Metropolit henüz Berlin'i terk ediyor ve Amsterdam yolunu takip eder...hemen biraz sonra, kilise sahipleri olan rahiplerle pazarlığa oturuyor...Sizler için 400 bin yerine 200 bin olsun....çünkü siz eski hristiyan larsınız...siz alırsanız sanki satılmış...gibi sözlerle, süryanileri memnun eden kilise reisine teşekkür edildi ve kaç gün sonra bu muhteşem kilise için cemaatten bol para toplandı...

Bugünlerde tapo tescilini, Hollanda'deki Mor Afrem Manastırının namına yapılmasını bekleniyor...Takdis merasimleri yaz tatiline bırakılacak...bununla Hollanda'deki Süryaniler üç kiliseye sahip oluyor...tabii Manastır hariç...Hollanda'da Süryaniler nüfüsü 2700-3000 arasındadır.

TUR'ABDİN- ŞAM

Geçen sene temmuz ayında Hollanda'da bir trafik kazasında vefat eden Tur'Abdin Metropolit rahmetli Mor Filuk-sinos İlyas Çankaya'den sonra yetim kalan Tur'Abdin Abraşiyesi için, Deyrul'umur Manastır reisi Rabban Samuel Aktaş, ruhani meclis tarafından seçilmiş ve ismini Patrik hazretlerine sunmuştur. Resameti için gereken bütün dini işlemlerini tamamlandıktan sonra 10 Şubat 1985 Pazar günü saat 9 Şam kilisemizde resamet tarihini sayın Patrik hazretleri tarafından ilan edilmiştir.

Resamet merasimlerine, Abraşiye Metropolit Mor Y.Y.Çiçek Abraşiyeyi temsil eden hazır bulunacak. Bazı sakıncalı sebeplerle Mukaddes Sinados bu senenin Şubat ayında toplanmayacak, ancak Ekim veya Kasım ayında toplanmasını tahmin ediliyor.

Tur'Abdin Abraşiyesinin bugünkü durumunu göz önüne alınırsa, en kritik halına gelmiştir. Kilisemizin ruhani reislerin bütün çağrılarına rağmen, aramadan göç davası devam ediyor.

Tek olan soru, Tur'Abdin kime terk ediliyor?

Cevap : Oranın yaşam hayatını benimseyen insanlara !

Tarihe göre, Süryaniler millattan önce bu tarihi bölgenin sahibleridi, 1256 -1276 millattan önce, Asur kralı Şalamnasar, Tur'Abdin Aramilerle savaş açtığını tarihte geçiriyor. Demekki üç bin seneden beri Tur'Abdin asil sakinleri Arami-Süryanilerdi. Bu tarihi bölge, gündün güne, kendi asil sakinleri batı devletlerine sevk etmek, tarihe kara bir sahife kaydediliyor.

Milliyetçi olan, vatanını terk etmeyecek, tarihi eserlerini bırakmayacak, çıkmışsa dahi, çözüm için, Tur'Abdini yeniden yaşatmak için, geri dönmektir 1895 den beri, Tur'Abdin'den batıya doğru göç ediyor, ve yavaş yavaş büyük tomlumlar arasında kayboluyor....ve kaybolmaya maruz kalıyor.

Bunun için Tur'Abdin yeni Metropolitin görevi elbette zor olacaktır... Allah yardımcısı olsun, AMİN

HOLLANDA

- 3 BÜYÜK PRÖJE
- MATBAA PRÖJESİ
- MAZARLIK PRÖJESİ
- SEMİNER PRÖJESİ

Hollanda devletinde, geçen sene büyük ve tarihli merasimlerle takdis ve açılışını yapılan **MOR AFREM SÜRYOYO** Manastırın 1985 çalışma projeleri üç kısma ayrılıyor :

- 1- MATBAA PRÖJESİ
- 2- SEMİNER PRÖJESİ
- 3- RUHANİLER MAZARLIĞI PRÖJESİ

Bu üç proje, Abraşiyemiz için en önemli noktalar. Üç projeyi birden ele almak, mali durumu bakımdan oldukça ağırdır. Üçü de zaruri olduğundan, hangisi geriye bırakılırsa, cemaatten dedikodu gelir. Gelecek sene, Süryanilerin en büyük Âlim ve bilgin şahsiyetlerinden Mor Grigoriyos Bar İbroyo'nun 700 yıldönümü kutlanıyor, onun ismine tesis edilecek Matbaa projesi, bu sene tesisine başlanmazsa, biter. En çok bir seminer kurmak için, satın alınan ve bugüne kadar iki Milyon Marka mal olan Mor Afrem Manastırında, en yakın tarihinde seminer faaliyete geçerse, kilisemiz için büyük gerilemedir. Geçen sene Hollanda'da vefat eden rahmetli Tur'Abdin Metropolit Mor F.İ.Çankaya cenazası geçici olarak sivil mazarlığına teslim edilmiş, ruhaniler, kilise de veya ruhanilere özel mazarlığında olmaları şarttır, onun için en kısa zamanda Manastır topraklarında ruhaniler için bir mazarlık binasının inşası edilmesi gerekiyor.

Göçmenlerle, Süryani kilisesi de göçmen olmuş, ve nice yeni projelere ihtiyaç vardır. Süryani kilisesini kurtaracak ve ihya edecek Süryanidir. Her yeni proje için, her süryaniden yardım ve alaka bekleniyor. Elele her proje kısa zarfında biter, ve cemaat memnun ve sevinçli olur.

Bunları burda kaydetmekten gaye, Manastıra yapılan para ve moral yardımı boşuna değil, ancak kilisemiz için yeni temellerdir.

Bu gösterdiğimiz 3 projeye yardım eden, kilisesine yardım etmiş olur...

MUSİK

SÜRYANİ KİLİSESİ
"BETHGAZA KİTABIN
KASETLERE TESCİLİ"

Hristiyan kiliseleri arasında, musik alanda Süryani kilisesi en zengin kilise sayılır. Hemen hemen bütün kilisenin musiki içine alan tek kitap "BETHGAZA"

musik kitabıdır. içindeki bütün makamları öğrenen veya öğrenebilen çok azdır. Seminer ve Manastırlarda yetişen bazı talaba veya rahipler bu kitabı öğrenebilir.

1958 Amerikayı ziyaret rahmetli Patrik Mor İgnatios 3.Yakup, ordaki Metropolitimiz Mor Athanasios arzu-zuna, bu önemli kitabı, kendi sesile tescil etmiş ve bugüne kadar muhafaza edilmiş, fakat büyük seri halinde tescilini sağlanmamıştır. Son görül-en bazı aksaklık yüzünden, biran evvel bu kitabı kaset halinde tescil edilmesi ve bütün şammas ve musik sevenlere dağıtımı yapılması önemli görülmüştür.

Gelecek haftalarda, bu projeye başlanır, ve bu dergi vasitesiyle bütün Süryani kuruluşlara bildirilecektir. Elimizdeki Kaset, 5 saatlik tescildir. Hemen bütün Süryani kilisemizin önemli musiki içine alıyor. Rahmetli Patrik Yakup, bu musiki en iyi şekilde biliyordu. Kendi sesiyle tescil ettiği "BETHGAZA" ve diğer zaruri makam ve kaideleri, kısa zamanda Süryani şammas ve her musığı sevenlere takdim etmek en iftiharlı görev sayılır. Şimdiden sipariş yapmak isteyenler, Manastır adresine yazabilirler.

Adres:
St. Ephrem-Kloster
Glanerbrugstr.33
7585 GLANE/LOSSER - HOLLAND
Tel: 053.61 47 64

NOT:
Bütün kasatların yekün fiat : 40,- DM.

Süryani Derneği yönetim kuruluyla toplantılara sıra geldi. Cemaatla sohbeti Sayın Metropolitimiz Mor Yuliyos açtı ve yönetti. Meclis Başkanı Dr. Aho Sevinç genel konularda ve yöneticilerle cemaat arasında işbirliği üzerinde kısa bir konuşma yaptı. Cemaatin tenkit ve tavsiyelerini daima memnurlukla beklediklerini söyledi. Meclis Sekreteri Abdülmesih Yüksel'in birlik ve hizmet nöbeti, yönetim kurulu üyesi Kerim Demir'in de göçmenler konusundaki konuşmaları memnurluk yarattı. Cemaatin soruları cevaplandırıldı ve yararlı fikir teatisinde bulunuldu. Çalışkan ruhanımız P.Yusuf Harman da değişik konularda cemaata bilgi verdi. Gütersloh Tur'Abdin Süryani Derneği ile otururunda, dernek başkanı İbrahim Büyükdag, kuruluşundanberi derneğin ruhani ve sivil çalışmalarını özetledi. Yönetim kurulunun diğer üyeleri de Süryanice öğretimi ve kültür hizmetleri hakkında bilgi verdiler. Süryani Halkımız, Süryani Kilisemiz ve Süryani Dilimiz hizmetindeki şayarı takdir çalışmalarını dolayısıyla Gütersloh Süryani Derneğini tebrik eder, üstün başarılar dileriz.

9.12.1984 pazar günü öğleden önce namazla ve cemaatla özel sohbetlerde geçirildi. Meclis toplantısında kilise vergisinin ve dolayısıyla abraşiye ile patriklik hukukunun düzenli toplanmasının yolları tekrar konuşuldu. Bir tedbir olarak (Dauerauftrag/devamlı talimat) ile ödeme uygun görüldü. 2-3 sene öncesi de bu tedbir düşünülmüştü. Fakat o zaman hazırlanan formül biraz tereddüt uyandırmıştı. Çünkü şahsın banka hesap numarası belli olabiliyordu. Şimdi düzenlenen formülde muhabere doğrudan doğruya şahıs ile kendi bankası arasında olacaktır. Hernekadar (Dauerauftrag / Devamlı Talimat) deniliyorsa bu talimatı geri çekmek daima mümkündür.

Meclis üyelerinin görevleri konuşuldu. Çünkü üzüntüyle belirtiriz ki, bazı meclis üyeleri, kendilerinden beklenen faaliyetleri göstermiyorlar. Abraşiye meclisinin faaliyeti ve tesiri, meclis üyelerinin çalışmalarına bağlıdır. Mahalli kuruluşlar ve cemaat, seçtikleri meclis üyesini bir taraftan desteklemeli, diğer taraftan da oradan faaliyet beklemelidirler.

Yönetim kurulunun 29.-30.Eylül 1984 toplantısında Dr. Aho Sevinç, zaman darlığı ve aşırı yorgunluk nedeniyle, meclisin 8.-9.12.1984 toplantısı için istifasını şüzlü olarak açıklamıştı. Bu kararını 30.Ekim 1984 tarihinde yazılı olarak bütün meclis üyelerine bildirmişti. Gündemin bir maddesi gereğince yeni meclis başkanının seçimi gerekiyordu. Lâkin beklenen olmadı. Toplantıda hazır bulunan bütün meclis üyeleri, Dr. Aho Sevinç'in bütün değerli çalışmalarını ve yorgunluğunu takdir etmelerine rağmen hiç olmazsa devre sonuna kadar görevine devam etmesi ricasında bulundular. Toplantıya gelmeyen birkaç meclis üyesi de aynı arzuyu telefonla belirttiler. Bu ısrarlar karşısında

Dr. Aho Sevinç, göreve devam edeceğini ve bu ağır yükü bütün gücüyle taşıyacağını belirtti. Bu sevindirici karar, hazır olanların alkışlarıyla karşılandı. İsteği üzerine yapılan gizli oylamada, kendisinin çekimser oyuna karşı, oy birliğiyle tekrar meclis başkanlığına seçildi. Eski ve yeni başkan yaptığı konuşmada, kendisine gösterilen güvene teşekkür etti. Süryanice ile mesihsal öğretimi, gençlerle ilgileme, ayrı fikirlere saygı gibi hususlarda bazı rica ve tavsiyelerde bulundu. Teslim etmek üzere bir valiz içinde doldurduğu dosyaları, kâğıt ve zarfları tekrar geri götürdü.

Dünyaca tanınan Süryani Mor Efrem M.S. 285 yılında ve son zamanların büyük Süryani bilgini Rahmetli Mor Filoksinos Metropolit Hanna Dolapönü M.S. 1885 yılında doğdular. Biri Hristyanlığın ilk devirlerinde, diğeri içinde bulunduğumuz 20. Asırda Süryaniliğe ve Süryani Diline büyük hizmetlerde bulunan bu tanınmış bilginlerimizin 1700. ve 100. doğum yıldönümleridir. Bu sevindirici ve kıvanç verici yıldönümlerinin, başta abraşiyemizde olmak üzere, bütün Süryani Kilisesinde kutlanması kararlaştırıldı.

Gelecek toplantılar: 9.-10.Mart 1985 yönetim kurulu,

25.-27.Mayıs 1985 abraşiye meclisi ve yönetim kurulu.

Abraşiye meclisinin toplantısı süresince Gütersloh cemaatımız ve Tur'Abdin Süryani Derneği çok ilgilendiler ve yoruldu. Misafirperverlikleri ve bütün zahmetleri için derin teşekkürlerimizi sunarız. Yüzlerce Süryani ailenin yaşadığı Gütersloh ve civarından her sahada büyük hizmetler bekleniyor. Çünkü kalabalık bir kitlenin bir arada olması bir taraftan büyük mutluluk ise, diğer taraftan aynı derecede sorumluluktur. Süryani Halkımız, Süryani Kilisemiz ve Süryani Dilimiz hizmetinde Gütersloh cemaatımıza ve Tur'Abdin Süryani Derneğine üstün başarılar dileriz.

YENİ DOĞANLARA, YENİ İSİMLER VERİLİR!

UYANIK OLALIM SÜRYANI KARDEŞLERİMİZ!

Mesih Efendimizin konuştuğu kutsal ve tarihi anadilimiz Süryanice, Aramice'nin devamıdır. Bütün Hristyanlık, bütün dil ve tarih bilginleri ve hatta hankiki Asuriler dahi bu tarihi gerçeği biliyorlar ve kabul ediyorlar. Yalnız sahte Asuriler, bu türühi gerçeği değiştirmek istiyorlar. Çünkü onlar herşeye Asuri ismini vermenin hasretindedirler. Birkaç sene önce Süryani Kilisemiz, Asuri Kilisesi ismini vermeği denediler. Lâkin karşılaştıkları şiddetli tepki karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Şimdi de tarihi ve kutsal

Augsburg'ta kimlere,gerçekten ne öğrettiği iyice anlaşılan İssa Hanna'nın çıkardığı lügâtın kapak fotokopileri

[illegible]

WEST

ESTRANGLO

MINI-WÖRTERBUCH
ASSYRISCH-DEUTSCH

Vokale

؟ ~~معمولاً~~

ملاھەزەت

ھەزرىتى مەھمۇد ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ مەھمۇدىيەسىگە ھەدىيە

ئۆزىگە

ھەدىيە

ھەدىيە : ھەدىيە

ھەدىيە ئۆزىگە ھەدىيەسىگە :

ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

3 YENİ SÜRYANCE KİTAPIN BASKISI HAKKINDA TAFSİLATLI BİLGİ

1. ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە :

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە 270 ھەدىيەسىگە

2. ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە :

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

3. ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە :

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە

ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە ھەدىيەسىگە